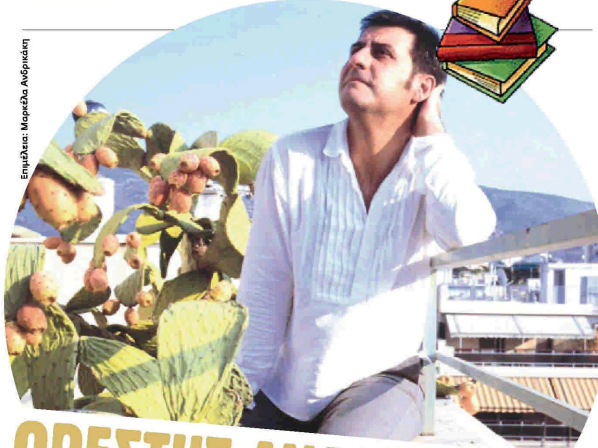

THE LIST

ΟΡΕΣΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ

Ο διευθυντής του περιοδικού «Cinema» και του φεστιβάλ κινηματογράφου της Αθήνας «Nύχτες Πρεμιέρας» γράφει για τα πέντε βιβλία που διάβασε πρόσφατα.
 Φωτό: Σπύρος Στάβερης

1 Απόστολος Δοξιάδης, Χρίστος Χ. Παπαδημητρίου, Αλέκος Παπαδάτος, Annie di Dona, Logicosix, εκδόσεις Ίκαρος. Ένα από τα καλύτερα graphic novel που έχω διαβάσει ποτέ κι ένα από τα πλέον συναρπαστικά βιβλία της τελευταίας δεκαετίας. Φιλοσοφία, λογική και μαθηματικά συνταξιδεύουν σε μια εκθαμβωτική περιπέτεια αισιοδοξίας και αλήθειας, με υπέροχες ιστορίες που η μια βγαίνει μέσα από την άλλη. Ο πρωταγωνιστής του βιβλίου - ο νομπελίστας Μπέρτραντ Ράσελ - συνομιλεί με την ιστορία κι αντιπαρτιθεται με την τρέλα, αναζητώντας τις απαρχές και τη διαδικασία της σκέψης. Οι δημιουργοί παρεμβαίνουν συχνά στην πλοκή εμπλουτίζοντας την με χιούμορ και τελικά οδηγούν τον αναγνώστη σε μια πρωτότυπη εμπειρία εικόνων και ρυθμού. Λαμπρό σενάριο, λιτός και ακριβής λόγος, εξαιρετικό σχέδιο.

2 Alice Sebold, Παραδεισένια οστά, μτφρ.: Σοφία Μαριάτου, εκδόσεις Λιβάνη. Μόλις το άρχισα, ενόψει της μεταφοράς του από τον Πίτερ Τζάκσον των *Δαχτυλιδιών*, κι έτσι δεν είμαι ακόμη σίγουρος αν πρόκειται για σπουδαία λογοτεχνία. Σίγουρα όμως είναι τρομερά συγκινητικό - διαβάζεις και κλάεις. Εκπληκτική ατμόσφαιρα κι αφήγηση που σε παρασέρνει. Αναπάντεχο και το θέμα του: δεκατετράχρονη μαθήτρια πέφτει θύμα βιασμού και δολοφονείται. Από τον Παράδεισο παρακολουθεί την οικογένειά της να προσπαθεί να συμβιβαστεί με την απώλεια και να βρει τον δολοφόνο της. Στην Ελλάδα εκδόθηκε το 2002 και το βρίσκεις δύσκολα, αν και φαντάζομαι ότι θα επανεκδοθεί σύντομα.

3 Chuck Palahniuk, Πνιγμός, μτφρ.: Νίνα Μπούρη, εκδόσεις Οξύ. Κι αυτό με κινηματογραφική αφορμή, αφού μεταφέρθηκε πέρι με τον Σαμ Ρόκγουελ και την Αντζελικα Χιούστον. Το είχαμε παίξει και στις *Νύχτες Πρεμιέρας*, αλλά δεν βγήκε ποτέ στις αίθουσες. Ο Palahniuk είναι ο συγγραφέας του *Fight Club* κι είναι κι εδώ εξίσου πα-

ραληρηματικός: ο ήρωάς του είναι εθισμένος στο σεξ. Συμμετέχει σε γκρουπ απεξάρτησης, δουλεύει ως ζωντανό έκθεμα σε θεματικό πάρκο για την ιστορία των ΗΠΑ και φροντίζει τη μητέρα του, η οποία πάσχει από άνοια, αλλά έχει και επικίνδυνες εκρήξεις διαύγεια. Καθαρή αμερικανική γραφή, αθώο, άμεσο, και επιθετική. Σχεδόν εφηβική. Σαν να παρακολουθείς μια τρελή ταινία - ακόμη κι αν δεν ξέρεις ότι έχει ήδη γυριστεί.

4 Simon Critchley, Το βιβλίο των νεκρών φιλοσόφων, μτφρ.: Γιάννης Ανδρέου, εκδόσεις Πατάκη. Ευφάνταστο λεξικό φιλοσοφίας και ταυτόχρονα απίστευτα αστείο και σατιρικό πόνημα που περιγράφει τους τρόπους με τους οποίους πέθαναν όλοι σχεδόν οι φιλόσοφοι της ανθρωπότητας: ο Ηράκλειτος από ασφυξία σκεπασμένος με κοπριά, ο Εμπεδοκλής πέφτοντας στον κρατήρα της Αίτνας για να γίνει θεός κι ο Χέγκελ άφησε την τελευταία του πνοή λέγοντας «ένας μόνον με κατάλαβε στη ζωή μου... κι ούτε κι αυτός με κατάλαβε». Περισσότεροι από 190 φιλόσοφοι - προφανώς όλοι νεκροί - συνηγορούν με τον συνάδελφό τους Μονταίν, ο οποίος είπε ότι «το φιλοσοφείν είναι μάθηση θανάτου».

5 Vladislav Bajac, Ο Μέγας Αλέξανδρος στη γη των Κελτών, μτφρ.: Μαρία Κεσίνη, εκδόσεις Κέδρος. Τυπικό «ιστορικό μυθιστόρημα» σίγουρα δεν είναι. Προσωπικά με μπερδεψε ευχάριστα. Ο Αλέξανδρος, ο γιος του Φιλίππου, συναντά έναν Κέλτη δρυΐδη, ενώ η σοφία του Αριστοτέλη μπιολιάζεται στην προφορική παράδοση, μέρος της οποίας είναι και ο Σέρβος συγγραφέας του αταξινόμητου αυτού βιβλίου. Μάχες κι άλλα τέτοια ηρωικά σπανίζουν, η αμφιβολία διατρέχει συνεχώς όλες τις σελίδες, ενώ αντίστοιχοι πολιτισμοί επηρεάζουν έναν τον άλλον και βρίσκουν κοινές ισορροπίες. Το παρελθόν των αρχαίων Ελλήνων και των Κελτών είναι μια αφορμή πολεμικής (και αναμφίβολα φιλοσοφικής) συζήτησης.